

1866 Dec 5.

K 513/1061.

Kedves barátom!

+ Utoljára leveled november 14-én van írva. Nem tudom: vala-
szólam-e már? Eddig keszvel elműn s lelki tehersege-
im is meggyengültek. Leveledek irma átfutom s néhány
ponyjára megjegyzés tehetek.

+ Hála Istennek hogy megmaradtatok; sőt, a nemi látom, valamenyire ü-
dültök is. Mindegyik nyomon enyhül, csak az enyém nem. Most is
valami zavar elhatárolja magán az úprágban: hogy jóbban
vagyok; ebből egy kevés se igaz, s léptelkező bizonyosodás.

+ Azon is igen örülök: hogy cronka műveide hiátarod egészíteni. Szegény
Apollo; de mond meg csak: hogy a Fővár. Lapot nov. 18-én
264-én Zámában, szűkössé, bejegyzéssel van, a mi írva
van? Engem az a cikk confundál; nem érhetem sehogy
se; bizonyodtam, haragra lobbansam miatta, éretem. Csak nem
haralmarad meg az illető szer ími; amúgy meg hogy tényleg
volna? Próbált meg Jánosom, ismerlem: hogy egy kis zavaron
van már; illető tehersegem kénytelen gyakra; s valamam horri-
-a mi legrohább - elűztem. Talán itt is beütem van a hiba. -

Isien élene derék fiasodás! Bőven beütem: hogy lenekim se írva,
se nyomra nem kerülnek soha, sentsi deribe. Ez végela-
rasom is.)

+ Az az örömem van e mélyreghen: hogy a hura forsa, e rendkívüli
időt, az Országgyűlés, a dolgok folyama s kifejezése,

megyám,
+ - a pombolát

életemen érdekelnek. A hiteltől elég zomor. En, tel-
jes életemben pessimista voltam; képtelenség hogy a je-
tel, melyet most látunk, nem fordítsanak meg. Tihá-
hoz csatlakozom.

Kedves Jánosom! ha te strophák-ot helyélt: tudd meg, hogy
én is újra felkapot literátomak. Műhelyembe tegyél is
levelet első legénynek, vagy a nimis most nevesít: főmün-
hasánnak. Nem kívánok többet, minn egyedlinc egy szó,
megjérj hogy art, karácsony koram száltsd.
No, ne ~~ifj~~ ijedj meg; nem olyan boldog bejédes, minn látszik.
Tehát értesítsen s röviden:

Több évvel ezelő a Heckenas. ~~Az~~ felhőliására imi terd-
sem én egy könyvet Nőzhamára; olvasó-ei imerőgye-
féle valamit. Egész trime:

O O O

elméltediek, imák és fohások.

Nőzhamára írta

J. M.

a könyv - verbum s provokáció - erdem egészen kétség volt,
mikor a betegség megjelent; most ehhez jutunk a gülség.
Merr zseben barátság! Naqya eljegenyd tiink, jó garbóit
sohse voltunk, de e fatumban, orvos, pasita, földő, usarái
saz, sönkre tess egészen; nyatig sülyedem az addigába;
Két kapitánus kell tarsanom, s papságom egy szegény, nyoma-

sulo paprággá' devalválódós. Hji! hai még erusan!
hai majd szegény szelvi övégyem....!!!

Aronban, minden szelvi köze & mindegy aradatom ellen van
elmondva; terjünk vissza a könyvre. Tekint szembe
júron, & elővetem a kerítésre, nagy erőfeszítéssel némileg
rendbe szedem, de pap letemre is, megterhes elmi nem tu-
dom; a három 000 helyre egy zö' kellene előörim
gyanús. Egy nem örifa, de elég vonó, szelvi, illo'zö'
Eme nem aradok szegényre. Próbáltam szelvi: Prépséj,
Kalaz, szelvi, szelvi, szelvi, szelvi, szelvi,
Lajra, szelvi, szelvi, szelvi szelvi szelvi. Olyan szelvi: mi a
szelvi-szelvi szelvi szelvi szelvi szelvi, szelvi a szelvi szelvi
szelvi, szelvi, szelvi, szelvi, szelvi szelvi.

Egy zö' szelvi kedves Jánosom. Különbö több szelvi embert
is szelvi szelvi szelvi szelvi szelvi.

Mag-e: szelvi, szelvi, szelvi, szelvi, szelvi szelvi
"szelvi" a szelvi?

Hanem elég szelvi; szelvi. szelvi szelvi szelvi
szelvi szelvi; szelvi szelvi, szelvi szelvi.
Mondd meg a szelvi szelvi: szelvi szelvi
szelvi. szelvi: szelvi. szelvi szelvi.
szelvi szelvi!

Hauva, dec. 5. 1866. szelvi

szelvi

X